

*Egy az, hogy már nem él.
A másik, hogy nem ért
magyarul.*

MÁNDY GÁBOR FORDÍTÁSA

NILS CHRISTIAN MOE-REPSTAD

14. Mérgezés

(14. FORGIFTNING)

*Ha trükközöm kicsit a történelemmel és a számokkal
akkor háromszor jártam Konstantinápolyban*

*először, hogy az első zsinat idején
eljussak Nikaiába, ahol gyilkossá válhattam volna
akárcsak Dávid és Caravaggio, Konstantin fejével
az egyik kezemben, a filioque-záradékkal a másikban*

*de az egész Ilonával kezdődött
és még korábban a rómaiakkal
akik ípart csináltak a keresztépítésből*

Ilona három darabkát akart a legszentebb keresztből

*és Konstantinápolyban másodszor
Jézus keresztje és Ilona miatt jártam
aki térdre rogyott, mikor meglátta a sebeket a tenyeremen*

*„mielőtt Jézus elcsendesítette a vihart a Genezáreti-tavon
borog lyukasztotta át mindkét tenyeremet”*

kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek néki

*bárom napja még érintettem Jézust, és tudtam
hol van a sírbarlang, de a keresztet
a rómaiak szedték le, hogy újra felhasználják
kibaszott smucigok*

*a harmadik napon megnyílik az ég:
felmegyek az én Atyámhoz
és a ti Atyátokhoz, és az én Istenemhez, és a ti Istenetekhez*

ez a szív, ez a kereszt, ez az írás

*Mózes, Dávid, Ábrahám, Jób
Bábel, a királyok könyvei, és a gnosztikusok – erre gondolk*

*Ilona kibontja ujjaimat:
„ő az első keresztény császár anyja
és szerelmes vagyok belé, de a sebeim feletti extázisban
nem lát engem”*

*a Hagia Sofia a hit óriása
de én nem találok semmit a szent keresztből*

*Mária, Mária Magdolna és a tanítványok
sem képesek előteremteni három nap alatt
egyetlen szálkát sem*

*ez persze érthető, húsvétkor, a Gecsemáné
a szenvedés, az árulások, a csodák, a feltámadás
az utolsó vacsora, mindenféle leölése
és helyes elfogyasztása után*

*a vita azóta is folyik istenekről és istenről
írásról és írásokról
életszabályokról, imákról, áldozatokról*

*hogy elkerüljük az elvágott torkú fiúgyermekeket
a patakokban folyó vért, a mérgezett vizet, a sáskákat
a szárazságot, a sóbálvánnyá váló rokonokat*

a harcosokat és az előbőr nélküli fiúkat

*a legszentebb keresztet, bálványokat vagy egyistent
Jézus egyszerű volt, egyszerű, mint a hit vagy a szó*

*Konstantinápolyban harmadszor
most voltam*

15. Mérgezés

(15. FORGIFTNING)

*Ülök ebben a méltatlan székből
tablettákat teszek a nyelvem alá
és részvényárfolyamokról olvasok a sárgás papír fölött*

*tudom, hogy jön a hányinger, annyira kézzelfogható
mint a súlyok, amiket egy szobával feljebb emelgetnek*

*„7000 kalória per nap
és mi a szar az a terménytőzsde”*

*inkább nem gondolok a Bayerre, Lundbeckre, GSK-ra
csak rábarapok a nyelvemre, a hirtelen fájdalom
eszembe juttatja a veszteségeket, nagy veszteségeket, mint egy háborúban*

*a polgárháborúk
a vér íze és a hatóanyagok
penetrálják a nyelvi visszeret
vagy a hányinger, a kézzelfogható hányinger*

*csilingelnek a vassúlyok, a vas, amit egykor
a mocsarokból bányásztak ki*

„vigyázz a vízgödrökre a lópán”

*rénszarvasagancsok lógnak ki fekete kukászacskókból
áprilisban, és megértem az orvvadász történetét*

*„a háború alatt a lópán süllyesztettük a vadászfegyvereket
hogy elrejtjük és átmentsük őket”*

a régészetben vannak mocsári múmiák

*én ittam már ezekből a mocsarokból
és ismerem a belek mozgását, a hullámzást
a torokban: fel, le, fel, fel
mint a nyersolaj, a pálmaolaj grafikonja*

*számolok, 1, 2, 3, 4, 5, 6
a következő hullámig, a legnagyobb hullámig*

*a tengeri madarak öngyújtókat, kupakokat, nájlonszínórt öklendeznek fel
vonóháló, műanyag evőeszköz és Barbie babafejek
a frissen kikelt fiókáknak*

*a halott sirályokat partra mossa a víz, a fiatalok
sosem repülnek ki a fészekből*

*az Északi-tenger teteje: olajfoltok, rozsdaszármazékok
hajók vergődő acélteste*

ez itt a lassú szétesés, a szájúreg megtöltve vízzel

összehajtom az újságot, és az alsó ajkamhoz tartom

NYSE-HANGSENG-LSE-NIKKEI-FSE

*vas a vasnak, erősebben, szinte, mint a templomi barangok
a legbosszabb háborúkbán
a legdicsőbb, ősi háborúkbán*

VAJNA ÁDÁM FORDÍTÁSA

MAREN KAMES

Aztán visszafordulok...

*(DANN GEHE ICH ZURÜCK...)**

Aztán visszafordulok. Aztán ahogy éppen visszafordulok
a térdig érő iszapban, keresztül a félig érett trágyán, ezen a szétfröccsenőn,
valahová messze igyekszem innen, a kerítésen túlra, látszólag
egy célirányosan egyenes vonalban, tágas síkon keresztül,
támolygok bár, de fájdalmat nem érzek, mögöttem a farkasok,
és hallom nevetésüket, és egyszer csak távolból
a csöndet. A csöndből pedig ezt hallom:

*Hallom az apró neszt melyet nyelved
a szájúregben ébredéskor hallat kezedet ahogyan
a párnán fejem mellett mozog hallom az
utcát alattunk ahogy egyre nyüzsgőbb hallom a vízcsofogást
szüleink háza előtt.*

*A vízcsofogást szüleink háza előtt melyet hallgatva
nyolcvanbat és száztizenkét centiméteresen álltunk
ketten melyet hallgatva látom magunkat ahogyan te
leguggolsz és egy kis bottal összetereled a kavicsokat
és mindkét kezed vízbe mártod és dűnnyögsz
én meg a víz felé nézek ahogy a patak a
köveken át halad és a kanyarulat után a völgybe visz.*

* Eredetileg cím nélküli részlet a *Halb Taube Halb Pfau* (2016, Secession Verlag) című kötetből.